

1329 1892: 1. Beh. af Lovf. om et Departementssemb. under Kultusm. 1330

Forretninger i dette Ministerium været besørget ved en Mand, der ikke havde officiel Udnævnelse som Departementschef, der nærmest var stillet som Kontorchef, og de ere blevne besørget paa en saadan Maade, at det har vakt almindelig Tilfredshed, efter hvad der forlyder, navnlig fra Gejstlighedens Side. Jeg ved heller ikke af, at nogen tidligere Kirkeminister har udtalt en Betsagelse deraf til Rigsdagen eller har fremhævet, at man maatte bort fra den Ordning, der blev truffen i 1870 efter møden Overvejelse af hele Administrationens Forhold, i alt Fald i de civile Ministerier. Jonquieres blev jo en meget gammel Mand; han var svagelig paa sine ældre Dage, han var, om ikke blind, saa dog meget svagshuet, desuagtet gif det meget godt. Nu er der kommet en ny, men vistnok overordentlig fortræffelig og dygtig Kontorchef, der har været i mange Aar i Kirkeministeriet og er nøje kendt med disse Sager, en Mand, som altsaa fuldt ud maa kunne remplacere den gamle Jonquieres; og saa kommer den højterede Kirkeminister og forlanger, at vi her skulle oprette et nyt Departement og bevilge Penge til en ny Departementschef. Jeg skal minde om, at i 1888 kom Kultusministeren og forlangte et nyt Kontor og en ny Kontorchef, og det blev vedtaget. Nu er der gaaet 3—4 Aar, og nu kommer man og forlanger en ny Departementschef. Det er jo ikke sædvanligt her i Rigsdagen, at man saa let gaar til saaledes at etablere ny Embeder, og jeg haaber derfor, at dette høje Ting ikke vil være med dertil, hvis det ikke kan paavises at være fuldstændig nødvendigt. Om ikke andre vil det, føler jeg mig overbevist om, at det ærede 3dje Medlem for 6te Aars (Ahlfeldt-Laurvig), som forleden Dag ved Sygekasseloovens Behandling udtalte sin Utilbøjelighed til at gaa med til at lade ny Embeder, i hvert Tilfælde vil være en sikker Mand til ikke at gaa med til at bevilge her et saa betydeligt Embede. Der er jo Tale om et Embede, der skal begynde med 5,200 Kr., formodentlig stigende til 6,800 Kr. Det er noget ganske andet end det, der var Tale om ved Sygekasselooven.

Naar man nu ser paa den Begrundelse, der gives af denne Forordning om en ny bureaukratisk Spids, anføres det i Motiverne, at den ene Departementschef, eller Departementschefen Hr. Asmusen ikke kan overkomme

såmftige de Forretninger, der ligge under Kirke- og Undervisningsministeriet. Man siger, at Antallet af Sagerne er forøget. Det er rigtigt nok, for saa vidt Skolevæsenet vedrører, derimod ikke for saa vidt det kirkelige Kontor vedrører. Man siger, det er saa forskelligartede Forretninger, der ere samlede under dette Ministerium, baade Kirken og Skolen; een Mand kan ikke overkomme at sætte sig ind i de Sager og have den fornødne Dygtighed og Kompetence til at behandle dem. Jeg tillader mig dog at tro, at der under vore andre Ministerier, f. Eks. i Justits- og Indenrigsministeriet, findes Departementer, hvor Sagernes Kvantitet langt overstiger, hvad der findes under Kirke- og Undervisningsministeriet, og hvor der i langt højere Grad end i dette er Tale om at samle forskelligartede Brancher, og hvor dog en enkelt Mand meget vel har kunnet overkomme det. Jeg minder om, at i Justitsministeriet hele Retsplejen og alle juridiske Sager, Udskrivningsvæsenet, Lehnkontrollen, Medicinalvæsenet og meget andet er samlet under een Mand, der vistnok aldrig har klaget over, at han ikke har kunnet overkomme det, og som vistnok er fuldstændig kompetent til at fungere som Departementschef og dog har en hel Række Kontorer under sig med et stort Personale, mange flere, end der er i Kirke og Undervisningsministeriet, som jeg straks skal komme nærmere tilbage til. Om Indenrigsministeriet, navnlig 1ste Departement, gælder det ogsaa, at der baade kvantitativt og kvalitativt vistnok vil være langt større Banke-ligheder for en enkelt Mand ved at overkomme Forretningerne, end Tilfældet er i Kirke- og Undervisningsministeriet. Naar man vil se, hvilken Arbejdsstyrke de have i Kirke- og Undervisningsministeriet, ville de Herrer af Statskalenderen se, at der i Djæbliffet er 3 Kontorchefer — før 1888 var der 2, ved Lov 1888 kom der 1 til — 3 Fuldmægtige og 9 Assistentter foruden naturligvis Kopister eller Skrivere, hvad de kaldes, det underordnede Personale altsaa. Det er altsaa 15 Personer, selvfølgelig alle juridiske Kandidater, Kirkerne og Skolerne skulle jo regeres af juridiske Kandidater, og den Departementschef, vi her skulle have, skal naturligvis ogsaa være juridisk Kandidat, det er der ikke mindste Tvivl om. 15 Personer er den